కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ ట్యాక్స్, కలకత్తా

వర్సెస్

బిజోయ్ కుమార్ అల్మాల్

ఏప్రిల్ 4, 1995

[బి.పి. జీవన్ రెడ్డి మరియు జి.టి. నానావతి, న్యాయమూర్తులు.]

ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961: సెక్షన్లు 23 మరియు 26 వివరణ (పన్ను చట్టాలచే చొప్పించబడింది (సవరణ) చట్టం, 1975) ఇంటి ఆస్తి నుండి ఆదాయం-గణన-ఇద్దరు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది యజమానుల యాజమాన్యంలోని ఆస్తి – సెక్షన్ 23(2) కింద అందించబడిన మినహాయింపు-ఇంటి ఆస్తి వార్షిక విలువలో అతని వాటాల నుండి ప్రతి సహ-యజమానికి విడివిడిగా ఇవ్వాలి.

ప్రతివాది తన సోదరుడు మరియు ఇతర సహ-షేర్‌లతో పాటు తన సొంత నివాసం కోసం ఆక్రమించిన ఇంట్లో అవిభక్త మూడింట ఒక వంతు వాటా యజమాని. ప్రతివాదుల అంచనాలో, అసెస్‌మెంట్ ఇయర్ 1962-63 కోసం, I.T.O., సెక్షన్ 23(2)లో పేర్కొన్న మొత్తాన్ని ఇంటి వార్షిక లెట్టింగ్ విలువ నుండి తీసివేయబడింది, ఆపై బ్యాలెన్స్ వార్షిక లెట్టింగ్ విలువ సహ-యజమానుల మధ్య విభజించబడింది. సెక్షన్ 23(2) కోసం అందించిన మినహాయింపు కంటే ప్రతివాది క్లెయిమ్ చేసిన ప్రతి సహ యజమానికి విడిగా ఇవ్వాలి. ట్రిబ్యునల్, హైకోర్టు ఆయనకు అనుకూలంగా తీర్పునిచ్చాయి. ఈ కోర్టు రెవెన్యూ అప్పీల్‌కు ప్రాధాన్యత ఇచ్చింది.

అప్పీల్‌ను కొట్టివేస్తూ, ఈ కోర్టు

నిర్ణయం: సెక్షన్ 26 భాష, వివరణను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా కూడా, తగినంత స్పష్టంగా ఉంది. భవనం లేదా భవనాలు మరియు వాటికి అనుబంధంగా ఉన్న భూములతో కూడిన ఆస్తి ఇద్దరు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది వ్యక్తులకు చెందినది మరియు వారి సంబంధిత వాటాలు ఖచ్చితమైనవి మరియు నిర్ధారించదగినవి అయినట్లయితే, అటువంటి ఆస్తికి సంబంధించి, వారు వ్యక్తుల అసోసియేషన్ గా అంచనా వేయబడరు మరియు సెక్షన్లు 22 నుండి 25 ప్రకారం గణించబడిన ఆస్తి నుండి వచ్చే ఆదాయంలో అటువంటి ప్రతి వ్యక్తి యొక్క వాటా అతని మొత్తం ఆదాయంలో చేర్చబడుతుంది. సెక్షన్ 22 నుండి 25 వరకు ఇంటి ఆస్తి నుండి వచ్చే ఆదాయాన్ని

నిర్ణయించే విధానాన్ని నిర్దేశిస్తుంది. అందువల్ల, ప్రతివాది పేర్కొన్న ఇంటి ఆస్తి వార్షిక విలువలో అతని వాటా నుండి విడిగా సెక్షన్ 23(2) ద్వారా అందించబడిన మినహాయింపును అనుమతించాలని వాదించడం సమర్థించబడుతోంది. వాస్తవానికి, పన్నుల చట్టాల సవరణ చట్టం, 1975 ద్వారా సెక్షన్ 26కి జోడించబడిన వివరణ ద్వారా ఈ ఆలోచన ఎటువంటి సందేహం లేకుండా స్పష్టం చేయబడింది. [172-G, H, 173-A]

CIT v. శ్యామ్ సుందర్, 122 I.T.R. 541; తులసీ దాస్ v. C.I.T, [1983] 63 CTR 324 మరియు CIT v. శాంతి దేవి జలన్, 139 ITR 152 & 106 ITR 743, ఆమోదించబడ్డాయి.

సివిల్ అప్పిలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం.2298(NT)/1977.

I.T.R నం.274/1968 లో కలకత్తా హైకోర్టు 24.11.1975 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ఈ అప్పీలు.

కె.ఎన్. శుక్లా, బి.ఎస్. అహూజా మరియు Ms. A. సుభాషిణి, అప్పీలుదారు కోసం.

కోర్టు ద్వారా తీర్పు వెలువడింది

బి.పి. జీవన్ రెడ్డి, న్యాయమూర్తి. ఈ అప్పీల్‌ను రెవెన్యూ వారు సూచించిన ప్రశ్నకు సమాధానమిస్తూ కలకత్తా హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుకు అసెస్సీకి అనుకూలంగా మరియు ఆదాయానికి వ్యతిరేకంగా ప్రాధాన్యతనిస్తుంది. ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 256(1) కింద సూచించబడిన ప్రశ్న ఏమిటంటే, "కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో, ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961లోని సెక్షన్ 23(2)లో పేర్కొన్న చట్టబద్ధమైన భత్యం అసెస్సీతో సహా ప్రతి సహ-యజమానుల వాటాగా వచ్చే ఇంటి ఆస్తి నుండి వచ్చే ఆదాయాన్ని గణించడంలో ప్రతిసారీ విడిగా అనుమతించబడాలనడములో ట్రిబ్యునల్ పేర్కొనడం సరైనదేనా?"

ఇక్కడ సంబంధిత అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరం 1962-63. ప్రతివాది సంబంధిత వ్యవధిలో ఇంటి ఆస్తిలో అవిభక్త మూడింట ఒక వంతు వాటా యజమాని. అతను తన సోదరుడు మరియు ఇతర సహ-భాగస్వామ్యులతో కలిసి తన సొంత నివాసం కోసం ఇంటిని స్వాధీనం చేసుకొన్నారు. ప్రతివాదుల అంచనాలో, I.T.O. సెక్షన్ 23లోని సబ్-సెక్షన్ (2)లో పేర్కొన్న మొత్తాన్ని ఇంటి వార్షిక అద్దె విలువ నుండి తీసివేసి, ఆపై బ్యాలెన్స్ A.L.V. ని సహ-యజమానులకు కేటాయించారు.

ప్రతివాది కేసు ఏమిటంటే, సెక్షన్ 23(2) ద్వారా అందించబడిన మినహాయింపు ప్రతి సహ-యజమానికీ విడిగా ఇవ్వాలి. హైకోర్టు అభిప్రాయం కోసం సూచించిన ప్రశ్నలో ఇది ప్రతిబింబించే వివాదం.

అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరం 1976-77 తర్వాత సెక్షన్ 26 లో వివరణ చేర్చబడినందున, మరియు అటువంటి వివాదం నిజంగా తలెత్తదని మేము వెంటనే చెప్పవచ్చు. టాక్సేషన్ లాస్ (సవరణ) చట్టం, 1975 ద్వారా ఈ వివరణ చొప్పించబడక ముందే వివాదాలు తలెత్తాయి.

సెక్షన్ 22 ప్రకారం, అసెస్సీ యజమానిగా ఉన్న ఏదైనా భవనం మరియు దానికి అనుబంధంగా ఉన్న భూములతో కూడిన ఆస్తి వార్షిక విలువ "ఇంటి ఆస్తి నుండి వచ్చే ఆదాయం" కింద ఆదాయపు పన్ను విధించబడుతుంది. వార్షిక విలువను నిర్ణయించాల్సిన విధానాన్ని సెక్షన్ 23 నిర్దేశిస్తుంది. ఉప-విభాగం (2) మా యొక్క ప్రయోజనాలకు సంబంధించినది, ఆస్తి తన స్వంత నివాస ప్రయోజనాల కోసం యజమాని యొక్క ఆక్యుపేషన్ లో ఉన్న ఇంటిని కలిగి ఉంటే, అటువంటి ఇంటి వార్షిక విలువ మొదట ఆస్తిని అనుమతించిన విధంగానే నిర్ణయించబడుతుంది మరియు అలా నిర్ణయించిన మొత్తంలో సగానికి లేదా వెయ్యి ఎనిమిది వందల రూపాయలు, ఏది తక్కువైతే అది తగ్గించబడుతుంది. సెక్షన్ 26, ఇది ఇతర సెక్షన్ల యొక్క ప్రయోజనం కోసం సంబంధించినందున, 01.04.1976 నుండి వివరణతో పాటు చేర్చబడిన ప్రభావంతో, ఈ విధంగా చదవాలి :

"సహ-యజమానులకు చెందిన ఆస్తి.

> 26. భవనాలతో కూడిన ఆస్తి లేదా భవనాలు మరియు భూములు దానికి అనుబంధం ఇద్దరు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది వ్యక్తులకు చెందినది మరియు వారి సంబంధిత వాటాలు ఖచ్చితమైనవి మరియు నిర్ధారించదగినవి, అటువంటి వ్యక్తులు అటువంటి ఆస్తికి సంబంధించి వ్యక్తుల సంఘంగా అంచనా వేయబడరు, కానీ ఆస్తి నుండి వచ్చే ఆదాయంలో అటువంటి ప్రతి వ్యక్తి యొక్క వాటా లెక్కించబడుతుంది సెక్షన్ 22 నుండి 25 వరకు అతని మొత్తం ఆదాయంలో చేర్చబడుతుంది.
>
> **వివరణ:** ఈ సెక్షన్ ప్రయోజనాల కోసం, సబ్-సెక్షన్ (2) లోని సెక్షన్ 23లో నిబంధనలను వర్తింపజేయడంలో, ఈ సెక్షన్‌లో సూచించిన విధంగా ప్రతి ఒక్కరి వాటాను గణించడం కోసం, అటువంటి వాటా లెక్కించబడుతుంది, అలాంటి ప్రతి వ్యక్తి, ఈ ఉప-విభాగంలో అందించబడిన ఉపశమనానికి వ్యక్తిగతంగా అర్హులు."

మా అభిప్రాయం ప్రకారం, సెక్షన్ 26 యొక్క భాష, వివరణను పరిగణనలోకి తీసుకోకపోయినా, తగినంత స్పష్టంగా ఉంది. ఇది భవనాలతో కూడిన ఆస్తి (లేదా వాటికి అనుబంధంగా ఉన్న భవనాలు మరియు భూములు) ఇద్దరు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది వ్యక్తులకు చెందిన మరియు వారి సంబంధిత వాటాలు ఖచ్చితంగా మరియు నిర్ధారించదగినవిగా ఉంటాయి, అటువంటి ఆస్తికి సంబంధించి, వారు వ్యక్తుల అసోసియేషన్ గా అంచనా వేయబడరు, మరియు ఆస్తి నుండి వచ్చే ఆదాయంలో అటువంటి ప్రతి వ్యక్తి యొక్క వాటా లెక్కించినట్లు, సెక్షన్లు 22 నుండి 25 అనుగుణంగా అతని మొత్తం ఆదాయంలో చేర్చబడుతుంది. సెక్షన్ 22 నుండి 25 వరకు ఇంటి ఆస్తి నుండి వచ్చే ఆదాయాన్ని నిర్ణయించే విధానాన్ని నిర్దేశిస్తుంది. అందువల్ల, ప్రతివాది క్లెయిమ్ చేయడంలో న్యాయబద్ధత ఉందని మేము భావిస్తున్నాము. సెక్షన్ 23(2) ద్వారా అందించబడిన తగ్గింపు పేర్కొన్న ఇంటి ఆస్తి వార్షిక విలువలో అతని వాటా నుండి విడిగా అనుమతించబడుతుంది, దానిలో అతను ఖచ్చితమైన మరియు నిర్ధారించదగిన వాటాను కలిగి ఉన్నాడు. పైన పేర్కొన్న సవరణ చట్టం ద్వారా సెక్షన్ 26కి జోడించిన వివరణ ద్వారా అనుమానం రావచ్చు, వాస్తవానికి, ఈ ఆలోచన చాలా స్పష్టంగా ఉంది.

అప్పీల్ తీర్పు కింద కాకుండా (106 ITR 743లో నివేదించబడింది), ఢిల్లీ మరియు బాంబే హైకోర్టులు కూడా CIT v. శ్యామ్ సుందర్, 122 ITR 541 మరియు తులసీ దాస్ v. CIT, (1983) CTR 324లో ఇదే అభిప్రాయాన్ని తీసుకున్నాయని, మా దృష్టికి తీసుకురాబడింది. కలకత్తా హైకోర్టు స్వయంగా, CIT v. శాంతి దేవి జలన్, 139 ITR 152లో అప్పీలు కింద ఇచ్చిన తీర్పును అనుసరించినట్లు కనిపిస్తోంది.

తదనుగుణంగా అప్పీల్ విఫలమైంది మరియు తిరస్కరించబడింది. ఖర్చులు లేవు.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.